

Rättsfallssamlingen

Mål C-38/10

**Europeiska kommissionen
mot
Republiken Portugal**

”Fördragsbrott — Artikel 49 FEUF — Skattelagstiftning — Flyttning av det skatterättsliga hemvistet — Flyttning av tillgångar — Omedelbar uttagsbeskattning”

Sammanfattning – Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 6 september 2012

1. *Talan om fördragsbrott — Föremål för talan — Fastställande under det administrativa förfarandet — Skyldighet för kommissionen att identifiera invändningen dels i den formella underrättelsen, dels i det motiverade yttrandet och i talan — Underlåtenhet — Avvisning*

(Artikel 256 FEUF)

2. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Bestämmelser i fördraget — Tillämpningsområde*

(Artikel 49 FEUF)

3. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Restriktioner — Skattelagstiftning — Flyttning av sätet och den verkliga ledningen för ett bolag som bildats enligt nationell rätt, eller flyttning av tillgångarna i ett fast driftställe tillhörande ett bolag utan hemvist i landet, som är beläget i den berörda medlemsstaten, till en annan medlemsstat — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs omedelbar beskattning av orealiserade värdeökningar på de tillgångar som flyttas — Otillåtet*

(Art. 49 TFUE)

1. Se domen.

(se punkterna 15 och 16)

2. Se domen.

(se punkterna 24–26)

3. En medlemsstat som inför och bibehåller bestämmelser avseende inkomstskatt för juridiska personer, vilken påförs när ett bolag som bildats enligt nationell rätt flyttar sitt stadgeenliga säte och sin verkliga ledning till en annan medlemsstat eller när ett bolag som inte har hemvist i denna medlemsstat flyttar en del av, eller samtliga tillgångar i ett fast driftställe beläget i den staten till en annan medlemsstat, i vilka bestämmelser det föreskrivs en omedelbar beskattning av orealiserade värdeökningar på de berörda tillgångarna, men inte av de orealiserade värdeökningar som följer av rent inhemska transaktioner har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 FEUF. Ett

sådant bolag förfördelas nämligen i ekonomiskt hänseende i förhållande till ett bolag som omfattas av lagstiftningen i denna medlemsstat, vilken begränsar liknande transaktioner till den medlemsstaten, utan att denna skillnad i behandling kan motiveras av en objektiv skillnad mellan situationerna.

(se punkterna 27–29 och 35 samt domslutet)